

باد بود

ای باد تو،
گل آبی آبی سحر ماه،
آه!

دیری نیاید نام (ت)

دیگر نیاید.

خط لغات رفت به عالمندو

تو رضی!

گویی که در دنیا،

زنا،

مانند تر

بهر کز دیگر.

باید بمانم و ادای روزگار را

بینم...

+ + +

زانه

لندن سپتامبر ۱۹۹۷